

Uchwała

Komisji habilitacyjnej powołanej decyzją Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów w dniu 9 maja 2019 roku (pismo Nr BCK-V-L-8119/19) w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego Pana dr. Michała Filipa Rode.

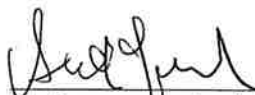
Komisja habilitacyjna w pełnym siedmioosobowym składzie, po zapoznaniu się z osiągnięciem naukowym oraz materiałami dokumentującymi aktywność naukową Habilitanta, z nadesłanymi recenzjami, a także po wnikliwej dyskusji, na swoim posiedzeniu przeprowadzonym w dniu 30 sierpnia 2019 roku, w głosowaniu jawnym, podjęła uchwałę pozytywnie opiniującą wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki fizyczne (zgodnie z komunikatem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów w sprawie nadawania stopni albo tytułu po dniu 30 kwietnia 2019 r.) Panu dr. Michałowi Filipowi Rode. (7 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów wstrzymujących się).

Jednocześnie Komisja podjęła postanowienie o trybie autoryzowania protokołu z posiedzenia Komisji poprzez pocztę elektroniczną. Dokument ten, w imieniu pozostałych członków Komisji, zostanie podpisany przez Przewodniczącego i Sekretarza Komisji.

Komisja w poniższym składzie przekazuje niniejszą Uchwałę Radzie Naukowej Instytutu Fizyki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie:

1. Przewodniczący: prof. dr hab. Andrzej Jezierski – Instytut Fizyki Molekularnej PAN,
2. Sekretarz: dr hab. Ewa Przeździecka – Instytut Fizyki Polskiej Akademii Nauk,
3. Recenzent: dr hab. Tomasz Sowiński – Instytut Fizyki Polskiej Akademii Nauk,
4. Recenzent: dr hab. Robert Góra – Politechnika Wrocławska,
5. Recenzent: prof. dr hab. Artur Michalak – Uniwersytet Jagielloński w Krakowie,
6. Członek: dr hab. Piotr Deuar – Instytut Fizyki Polskiej Akademii Nauk,
7. Członek: prof. dr hab. Wojciech Grochala – Uniwersytet Warszawski.

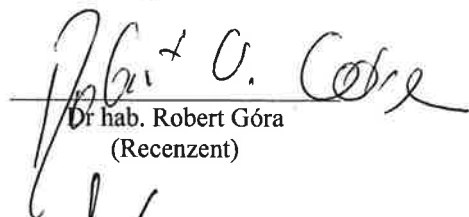
Dnia 30 sierpnia 2019 r.

Prof. dr hab. Andrzej Jezierski
(Przewodniczący)

Dr hab. Ewa Przeździecka
(Sekretarz)

Dr hab. Tomasz Sowiński (Recenzent)

Prof. dr hab. Artur Michalak
(Recenzent)

Dr hab. Robert Góra
(Recenzent)

Dr hab. Piotr Deuar
(Członek)

Prof. dr hab. Wojciech Grochala
(Członek)

Protokół
z posiedzenia Komisji Habilitacyjnej ds. przewodu habilitacyjnego
dra Michała Filipa Rode

Centralna Komisja do spraw Stopni i Tytułów Naukowych, na podstawie art. 18a ust. 5 ustawy z dnia 14 marca 2013 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789), w związku z art.179 ust.2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 30 sierpnia 2018 r. poz. 1669), powołała w dniu 9 maja 2019 r. komisję habilitacyjną w składzie:

1. Przewodniczący Komisji- prof. Andrzej Jezierski - Instytut Fizyki Molekularnej PAN,
2. Sekretarz Komisji- dr hab. Ewa Przeździecka - Instytut Fizyki PAN,
3. Recenzent –prof. Jacek Waluk - Instytut Chemii Fizycznej PAN,
4. Recenzent –prof. Artur Michalak - Uniwersytet Jagielloński w Krakowie,
5. Recenzent- dr hab. Tomasz Sowiński - Instytut Fizyki PAN,
6. Członek Komisji- prof. Wojciech Grochala - Uniwersytet Warszawski,
7. Członek Komisji- dr hab. Piotr Deuar - Instytut Fizyki PAN

celem przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. Michała Filipa Rode, wszczętego w dniu 29 marca 2019 r. w dziedzinie nauki fizyczne, w dyscyplinie fizyka.

W związku z faktem, że prof. Jacek Waluk jest współautorem publikacji z dr. M. F. Rode, Instytut Fizyki PAN wystąpił z pismem do Centralnej Komisji o wyznaczenie nowego recenzenta. Decyzja Centralnej Komisji o wyznaczeniu dr hab. Roberta W. Góry, profesora Politechniki Wrocławskiej, wpłynęła do Instytutu Fizyki PAN w dniu 09.07.2019 r.

W dniu 30 sierpnia 2019 roku o godzinie 10.30 w siedzibie Instytutu Fizyki PAN w Warszawie, przy al. Lotników 32/46, odbyło się posiedzenie Komisji powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. Michała Filipa Rode w składzie:

Prof. dr hab. Andrzej Jezierski (Instytut Fizyki Molekularnej PAN w Poznaniu) - przewodniczący,

Dr hab. Robert W. Góra (Politechnika Wrocławska) - recenzent,

Prof. dr hab. Artur Michalak (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie) - recenzent,

Dr hab. Tomasz Sowiński (Instytut Fizyki PAN w Warszawie) -recenzent,

Prof. dr hab. Wojciech Grochala (Uniwersytet Warszawski) - członek komisji,

Dr hab. Piotr Deuar (Instytut Fizyki PAN w Warszawie) - członek komisji.

Dr hab. Ewa Przeździecka (Instytut Fizyki PAN w Warszawie) - sekretarz komisji.

Członek komisji prof. W. Grochala uczestniczył w posiedzeniu w ramach telekonferencji.

Na wstępie zebrania Przewodniczący Komisji prof. Andrzej Jezierski przywitał zebranych oraz zaproponował porządek zebrania. Przewodniczący poinformował Komisję, że w wyniku przeprowadzonych konsultacji członkowie Komisji nie wnioskowali o zaproszenie Kandydata na posiedzenie Komisji. Wszystkie recenzje kończą się stwierdzeniem, że osiągnięcia naukowe i dydaktyczne spełniają formalne i zwyczajowe wymagania stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego. Przewodniczący zaproponował, aby uchwała Komisji była podpisana przez wszystkich członków Komisji, natomiast protokół z posiedzenia Komisji habilitacyjnej został autoryzowany przez wszystkich członków za pośrednictwem poczty elektronicznej, a wersja papierowa została podpisana w imieniu Komisji przez jej przewodniczącego oraz sekretarza. Członkowie komisji zaakceptowali tę propozycję. Przewodniczący poinformował członków Komisji, że aby protokół zawierał wszystkie opinie przedstawione podczas zebrania Sekretarz Komisji będzie nagrywała przebieg zebrania. Członkowie Komisji zaakceptowali taką procedurę.

Przewodniczący przedstawił sylwetkę Habilitanta, przebieg Jego kariery naukowej oraz omówił dorobek naukowy.

Dr Michał Filip Rode ukończył studia na Wydziale Chemii Uniwersytetu Warszawskiego w Pracowni Oddziaływań Międzymolekularnych. Tytuł magistra otrzymał w roku 1998 za pracę magisterską pt: „Badanie oddziaływań międzymolekularnych w dimerze tlenku węgla”, której promotorem była prof. dr hab. Joanna Sadlej. W latach 1998 – 2003 Habilitant był doktorantem na Uniwersytecie Warszawskim na Wydziale Chemii. W roku 2003 otrzymał tytuł doktora nauk chemicznych na Uniwersytecie Warszawskim na Wydziale Chemii. Temat rozprawy doktorskiej: „Struktura i widma w podczerwieni słabo związanych klastrów molekularnych”. Promotorem była prof. dr hab. Joanna Sadlej.

Przebieg pracy zawodowej:

W roku 2001 dr Rode odbył trzy miesięczny staż w pracowni prof. Jerzego Leszczyńskiego, Jackson State University, Jackson, Missisipi, USA.

W latach 2003 – 2004 był zatrudniony jako post-doc w Oakland University, Department of Chemistry, Rochester (Michigan), USA, w pracowni prof. Małgorzaty M. Szczęśniak.

W latach 2004 – 2005 był zatrudniony jako post-doc w Faculty of Chemistry - Stuttgart University, Stuttgart, Niemcy, w pracowni prof. Hansa-Joachima Wernera.

W latach 2005 – 2013 był adiunktem w Instytucie Fizyki PAN w Warszawie, natomiast od 2013 roku jest zatrudniony na etacie asystenta w tym samym miejscu.

Tematem osiągnięcia habilitacyjnego dra M. Rode jest:

„Teoretyczna optymalizacja właściwości molekularnego przełącznika protonowego sterowanego optycznie lub polem elektrycznym”

Na osiągnięcie naukowe składa się cykl 5 powiązanych tematycznie publikacji, w większości których Habilitant był autorem korespondencyjnym. Z oświadczeń współautorów (prof. A .L. Sobolewski i dr J. Jankowska) wynika, że udział naukowy dr. M. Rode w tych pracach jest nie mniejszy niż 80% (80-85%).

Dr Rode jest autorem 33 publikacji naukowych. Z tego 28 prac zostało opublikowanych po uzyskaniu stopnia doktora. Indeks Hirscha Habilitanta w dniu złożenia wniosku wynosił 13. Sumaryczny impact factor IF z roku publikacji wynosił 101,364. Liczba cytowań (bez autocytowań) wynosiła 648 (581).

Zgodnie z Ustawą o Stopniach i Tytule naukowym oraz z wytycznymi Centralnej Komisji Przewodniczący zaproponował aby na posiedzeniu Komisji omówione zostały następujące zagadnienia:

- 1) ocena osiągnięcia naukowego Habilitanta,
- 2) ocena dorobku dydaktycznego i organizacyjnego Habilitanta,
- 3) ocena pozostałego dorobku naukowego,
- 4) końcowa ocena i przyjęcie uchwały Komisji.

Ocena osiągnięcia naukowego Habilitanta.

Jako pierwszy w dyskusji zabrał głos **prof. dr hab. Wojciech Grochala** - członek Komisji. Prof. Wojciech Grochala stwierdził, że sprawa habilitacji dr. Rode nie przedstawia większych kontrowersji, wszystkie formalne i merytoryczne uwagi są tutaj spełnione. Wyniki badań ujęte są w 5 prac oryginalnych, w których dr Rode występował zawsze w roli pierwszego autora, w tym w czterech z nich jako autor korespondencyjny. Jest to skromny być może, lecz z pewnością monotematyczny dorobek, który został opublikowany w bardzo porządnym czasopiśmie branżowym, typowym dla dziedziny chemii fizycznej czy fizyki chemicznej. Baza danych Scopus (dostęp 25 sierpnia 2019 r.) wymienia trzydzieści siedem publikacji dr. Rode, gromadzących łącznie ponad 600 cyt. obcych; brak jest jednak prac znaczących (tzn. mających ponad 100 cyt. obcych) a najlepiej cytowana praca (z 2005 r.) ma 58 cyt. obcych. To wynik dobry, szczególnie zważywszy na umiarkowaną cytowalność prac teoretycznych w tej dziedzinie.

Następnie swoją opinię przedstawił recenzent **Dr hab. Robert Góra**, który zauważył, że na dorobek naukowy i osiągnięcie habilitacyjne dr. Rode składają się wartościowo poznawczo prace a oświadczenia dotyczące wkładu pracy Habilitanta są jednoznaczne. Niemniej jednak w tle idei, które rozwijał doktor Rode ewidentnie przewija się postać prof. Sobolewskiego, który jest współautorem wszystkich prac z cyklu. Dr hab. Robert Góra stwierdził, że w tym samym roku, w którym ukazała się praca H1 ukazała się także samodzielna praca autorstwa profesora Sobolewskiego przedstawiająca ideę przełącznika molekularnego i prawdopodobnie kolejne prace są rozwinięciem tej idei, a nie pracy H1 jak sugeruje Habilitant w swoim autoreferacie.

Dr hab. Robert Góra omawiając dorobek naukowy Habilitanta pisze w Swojej recenzji, że: „Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe, zatytułowane ‘Teoretyczna optymalizacja właściwości molekularnego przełącznika protonowego sterowanego optycznie lub polem elektrycznym’, stanowi cykl pięciu powiązanych tematycznie artykułów, które ukazały się w latach 2008–2016. Opublikowane one zostały w renomowanych czasopiśmie z listy JCR (dwie w Chemical Physics, dwie w Journal of Chemical Physics i jedna w Journal of Physical Chemistry A) o sumarycznym współczynniku oddziaływania IF 12,57 (średnio 2,51 na publikację). Artykuły te spotkały się ze sporym oddźwiękiem w literaturze przedmiotu i były cytowane już ponad 100 razy. W szczególności dotyczy to pierwszych dwóch artykułów z cyklu, z których praca H1 była cytowana 25 razy, zaś praca H2 była przywoływana aż 51 razy. W mojej ocenie już przytoczone wskaźniki scientometryczne wskazują na istotny wkład Habilitanta w rozwój dyscypliny naukowej. Wprawdzie żadna z publikacji w cyklu nie jest pracą samodzielną, to należy podkreślić, że dr Rode jest ich pierwszym autorem, a w czterech z pięciu artykułów jest też jedynym autorem korespondencyjnym. Wskazuje to na wiodącą rolę Habilitanta w powstaniu tych artykułów, o czym świadczą też jednoznacznie oświadczenia współautorów: prof. Andrzeja Sobolewskiego, który był współautorem wszystkich pięciu prac z cyklu, oraz dr Joanny Jankowskiej, która była współautorką

ostatniego artykułu w cyklu (H5). Nadmienię, że wszystkie oświadczenia są zgodne a udział procentowy Habilitanta we wszystkich pracach z cyklu waha się w granicach 80-85%.”

Dr hab. Tomasz Sowiński ocenił wysoko jakość prac habilitacyjnych oraz pozostałych prac nie ujętych w cyklu publikacji habilitacyjnych. Zauważył On, że mamy do czynienia z osiągnięciem habilitacyjnym, które jest w pewnym sensie interdyscyplinarne. Podkreślił, że język którym posługuje się Habilitant jest w pełni zrozumiały dla fizyka, a istotą pracy są procesy fizyczne. Analizując przynależność osiągnięcia do dziedziny i dyscypliny naukowej dr hab. T. Sowiński pisze: „Na zakończenie oceny osiągnięcia habilitacyjnego recenzent staje przed dodatkowym problemem rozstrzygnięcia czy jest ono osiągnięciem w dziedzinie i dyscyplinie naukowej wskazanej we wniosku, tj. w dziedzinie nauk fizycznych w zakresie fizyki. Przedstawione osiągnięcie jest bowiem bardzo interdyscyplinarne i tematycznie bardzo szeroko zahacza o chemię, fizykę, a także nanotechnologię. Jest to tym bardziej istotne, że w swoich pracach dr Rode, jako wysoko wykształcony i wykwalifikowany chemik teoretyk, wykorzystuje wprost metody teoretyczne chemii kwantowej do opisu własności dość skomplikowanych cząsteczek chemicznych, o których słyszał mało który fizyk. Sama metodologia dochodzenia do uzyskanych wyników też jest zapewne bliższa chemii niż fizyce. W mojej ocenie jednak te elementy, świadczące o chemicznej specyfikacji osiągnięcia, są drugorzędne. Najważniejszym bowiem elementem wskazanego osiągnięcia habilitacyjnego jest próba dogłębnego zrozumienia podstawowych procesów fizycznych zachodzących w badanych cząsteczkach, ich elementarnych własności i możliwych sposobów ich kontrolowania za pomocą czynników fizycznych. Celem nadrzędnym jest zaproponowanie konkretnych cząsteczek jako bardzo wydajnych i dobrze kontrolowanych dwustanowych przełączników molekularnych. W mojej ocenie nie ma żadnej wątpliwości, że przedłożone osiągnięcie habilitacyjne, choć bardzo interdyscyplinarne, może być bez przeszkód zaliczone do osiągnięć w ramach nauk fizycznych i tym samym może być podstawą do ubiegania się o awans naukowy w ich zakresie.”

Dr hab. Tomasz Sowiński docenił warsztat numeryczny dr. Rode, w którym wykorzystał on swoje wcześniejsze doświadczenie w zakresie chemii. W recenzji dr hab. Tomasz Sowiński nadmienia, że: „cząsteczki, którymi zajmuje się Habilitant są bardzo skomplikowanymi strukturami wieloatomowymi i wieloelektronowymi, dla których nie jest łatwo stosować standardowe metody dedykowane dla układów mniejszych. Dodatkowo, aby dobrze zrozumieć i zoptymalizować przełączniki oparte na rozważanych molekułach trzeba z bardzo dobrą dokładnością modelować nie tylko stan podstawowy tego skomplikowanego układu, ale również jego stany wzbudzone. Jest to tym bardziej istotne, gdy interesuje nas nie tylko samo rozstrzygnięcie czy dane przejście może być wykorzystane do budowy przełącznika, ale również to jaka jest charakterystyka czasowa danego procesu. To wszystko razem sprawia, że Habilitant podjął się niełatwego zadania zastosowania różnych metod numerycznych w różnych sytuacjach i dokonania syntezy otrzymanych wyników w celu uzyskania jednolitego, kompleksowego i zarazem bardzo dokładnego opisu fundamentalnych procesów wymuszanych zewnętrznymi czynnikami fizycznymi” i dalej „Habilitant, wychodząc od dobrej motywacji do podjęcia badań, przechodzi przez kolejne etapy w sposób logicznie powiązany. Tym samym na końcu otrzymuje dość spójny i wyczerpujący opis fotoprzełączników opartych o zjawisko przeniesienia protonu. Wybór akurat tych pięciu publikacji uznaję za bardzo celny i dobrze umotywowany”

Prof. dr hab. Artur Michalak stwierdził, iż prace habilitacyjne przedstawione do oceny są znaczące. Zauważył On, iż w cyklu prac będących osiągnięciem habilitacyjnym jest co prawda wykazanych tylko 5 prac, ale Habilitant mógł również włączyć do cyklu inne prace ze swojego dorobku, powiązane tematycznie z osiągnięciem habilitacyjnym. Uwzględnienie

wyłączenie tych prac w których zdecydowanie dominuje jego wkład, było więc świadomą decyzją Habilitanta. Profesor Michalak docenił dorobek naukowy Habilitanta i stwierdził, że habilitacja dr. Rode jest zdecydowanie powyżej średniej habilitacji, w których ocenie uczestniczył.

Prof. dr hab. Artur Michalak pisze w Swojej recenzji: „Tematyka przedstawionej rozprawy habilitacyjnej dr. Michała F. Rode dotyczy teoretycznego modelowania molekularnych przełączników optycznych opartych na procesie przeniesienia protonu w stanie wzbudzonym, w oparciu o zaawansowane metody kwantowo-chemiczne. Prace Habilitanta ukierunkowane były na szczegółowe określenie mechanizmu fotofizycznego przełączania oraz na szczegółowym określeniu relacji pomiędzy strukturą a własnościami fotofizycznymi badanych układów. Systematyczne modyfikacje struktury badanych cząsteczek pozwoliły na optymalizację ich właściwości.” oraz dalej: „O znaczeniu osiągnięcia habilitacyjnego dr. Michała F. Rode świadczy m.in. odbiór jego prac przez środowisko naukowe, odzwierciedlony liczbą cytowań. Publikacje stanowiące podstawę habilitacji cytowane były już ponad 100 razy. Najbardziej cytowanymi są prace H2 (51 cytowań) oraz H1 (25 cytowań).”

Członek komisji dr hab. Piotr Deuar w czasie dyskusji zwrócił uwagę, iż wszystkie prace dr. Michała Rode są związane z prof. Andrzejem Sobolewskim co może nasuwać pytanie na ile ta tematyka habilitacji jest tematyką samego Habilitanta, a na ile jest ona kontynuacją prac prof. Andrzeja Sobolewskiego. Stwierdził on jednak, że przedstawiony cykl publikacji stanowi niewątpliwie ważny wkład w dziedzinie nauk fizycznych, i jest to wkład Habilitanta, więc bez żadnej wątpliwości wypełnia ten warunek z ustawy.

Dr hab. Ewa Przeździecka stwierdziła, iż naukowcy pracujący na pograniczu dwóch dziedzin są cenni dla środowiska naukowego, z tego punktu widzenia, że posługują się oni jednocześnie językiem fizyki i chemii. Osoby takie stanowią w pewnym sensie „ogniwa” łączące badaczy z różnych dziedzin, pozwalające na ich ściślejszą współpracę.

Ocena dorobku dydaktycznego i organizacyjnego Habilitanta

Prof. dr hab. Wojciech Grochala stwierdził, że wyznacznikiem dojrzałości naukowej człowieka jest to czy potrafi on znaleźć własną niszę badań, czy jest to oryginalna nisza i czy potrafi on merytorycznie coś wniesić do tego pola badań i jednocześnie czy aktywnie eksploruje to pole. Z tego punktu widzenia, nie ulega wątpliwości że pole badań Habilitanta zawiera elementy nowatorskie, a jego wkład własny jest dominujący pomimo, że swego rodzaju „tutor naukowy” jest gdzieś w tle; natomiast powinien być położony większy nacisk na eksplorację tego pola badań.

Dr hab. Robert Góra oceniając dorobek dydaktyczny i organizacyjny Habilitanta stwierdza, iż ocena aktywności Habilitanta w zakresie pozyskiwania środków na finansowanie badań naukowych wypada dość słabo. Dr hab. Robert Góra w dyskusji zauważa, iż obecnie uzyskanie grantu nie jest łatwe oraz docenił fakt, iż Habilitant był wykonawcą w kilku projektach badawczych. Dr hab. Robert Góra w swojej recenzji odnosi się do osiągnięć w tym zakresie pisząc: „W trakcie swojej 20 letniej kariery naukowej nigdy nie kierował On krajowym lub międzynarodowym projektem badawczym, finansowanym ze środków na badania naukowe. W okresie po uzyskaniu stopnia doktora nauk chemicznych był jednak wykonawcą dwóch grantów kierowanych przez prof. Andrzeja Sobolewskiego (finansowanych ze środków Narodowego Centrum Nauki w ramach konkursów Harmonia 1 i

Maestro 2), grantu kierowanego przez dr. hab. Jerzego Karpiuka (finansowanego ze środków Narodowego Centrum Badań i Rozwoju), a obecnie jest wykonawcą w grantcie kierowanym przez dr. hab. Gotarda Burdzińskiego (który uzyskał finansowanie w ramach konkursu Opus 14 Narodowego Centrum Nauki).”

Dr hab. Robert Góra dostrzegł także stosunkowo niewielką aktywność Habilitanta na konferencjach naukowych oraz małą liczbę wygłoszonych seminariów. Stwierdza On również, że mała ilość przeprowadzonych zajęć dydaktycznych związana jest ze specyfiką instytutów PAN i docenia fakt, że dr. Rode sprawował opiekę naukową nad dwiema magistrantkami oraz był zaangażowany w podobnym charakterze w dwóch przewodach doktorskich. Pomimo, że w żadnym z obu wymienionych wypadków nie był On promotorem pomocniczym to efektem tej współpracy są wspólne publikacje z doktorantami (trzy z dr Joanną Jankowską i jedna z mgr. Bartłomiejem Sadowskim).

W recenzji Dr hab. Robert Góra pisze: „Podsumowując powyższą syntetyczną prezentację sylwetki Kandydata rysuje się obraz doświadczonego już naukowca, który powoli lecz systematycznie rozwija swój warsztat badawczy i karierę naukową. Jest kompetentnym i cenionym wykonawcą w projektach badawczych, co poniekąd rekompensuje brak aktywności w pozyskiwaniu środków na realizację własnych badań naukowych. Choć rozpoznawalność Kandydata na arenie międzynarodowej jest umiarkowana, o czym świadczy zarówno jego niewielka aktywność konferencyjna jak i skromna ilość zaproszeń do recenzowania artykułów naukowych, to należy podkreślić, że dorobek naukowy Habilitanta spotkał się ze znacznym odzewem środowiska naukowego, o czym świadczy duża liczba niezależnych cytowań.”

Dr hab. Tomasz Sowiński stwierdza, że działalność organizacyjna Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora jest najslabszą częścią wniosku. Choć Habilitant był wykonawcą w kilku projektach naukowych finansowanych przez NCN i NCBiR, to nigdy nie był kierownikiem takiego typu projektu. W dyskusji dr hab. Tomasz Sowiński docenił prowadzenie przez Habilitanta szkoleń z użytkowania programu TURBOMOLE oraz kierowanie projektem numerycznym w ICM UW. Zauważył On także, że na postrzeganie Habilitanta pozytywnie wpływa to, że był on dwukrotnie członkiem komitetu organizacyjnego konferencji „Molecules and Light” organizowanej regularnie w Polsce. Stwierdził on, że zdecydowanym cieniem na działalności reklamującej działalność naukową Habilitanta kładzie się bardzo mała aktywność seminaryjna. Jak wynika z autoreferatu, od roku 2005 dr Rode wygłosił siedem wykładów seminaryjnych w jednostkach naukowych, przy czym w latach 2010-2018 nie miał żadnego wystąpienia.

Dr hab. Tomasz Sowiński omawiając w recenzji działalność dydaktyczną i organizacyjną Habilitanta pisze: „To oznacza, że prace wchodzące w osiągnięcie habilitacyjne w zasadzie nie były przedmiotem jakichkolwiek roboczych dyskusji naukowych z innymi naukowcami. To może również oznaczać, że ciężar skutecznego rozgłaszania uzyskanych wyników ciążył głównie na prof. Sobolewskim, który jest światowej sławy naukowcem w tej tematyce”.

Prof. Artur Michalak oceniając dorobek dydaktyczny i organizacyjny stwierdził, że Habilitant był po doktoracie wykonawcą kilku projektów kierowanych przez prof. A. L. Sobolewskiego (m.in. NCN Harmonia, NCN Maestro), dr. hab. J. Karpiuka (NCBiR) oraz dr. hab. G. Burdzińskiego (NCN Opus); jednak nie kierował własnym projektem. Wyrazem rozpoznawalności Habilitanta jako naukowca są także zaproszenia do wykonywania recenzji dla renomowanych międzynarodowych czasopism naukowych.

Prof. Artur Michalak w recenzji pisze: „Przebieg kariery naukowej dr. Michała F. Rode, staże podoktorskie oraz zatrudnienie w instytucie PAN, a nie w uczelni, spowodowały, że Habilitant nie może się poszczycić bogatym dorobkiem dydaktycznym obejmujących prowadzenie zajęć kursowych dla studentów. Regularne zajęcia dydaktyczne prowadził on

jedynie w okresie studiów doktoranckich na Wydziale Chemii UW. W perspektywie habilitacji, u progu pełnej samodzielności oraz sprawowania opieki nad pracami doktorskimi, najistotniejsze są osiągnięcia w zakresie kształcenia młodej kadry. W tym zakresie, Habilitant co prawda nie ma sformalizowanego udziału w przewodach doktorskich, sprawował jednak częściową pomocniczą opiekę nad dwójką doktorantów, a także prowadził krótkie warsztaty szkoleniowe dla kilku innych osób. Wcześniej Habilitant opiekował się także częściowo dwiema studentkami, z którymi opublikował dwie prace.”

Członek komisji **dr hab. Piotr Deuar** w czasie dyskusji także zwrócił uwagę, iż Habilitant jak dotąd nie był kierownikiem grantu, wykazywał małą aktywność pod względem seminariów i wykładów na konferencjach oraz, że niewielka część jego aktywności publikacyjnej przebiegła niezależnie od szefa grupy, prof. dr hab. Sobolewskiego. Nasuwało by to wątpliwości co do osiągnięcia niezależności naukowej, które jest czasami jeszcze zwyczajowo rozumiane jako warunek do nadania habilitacji. Jednakże, po zmianach w ustawach sprzed kilku lat, nie niezależność naukowa lecz „istotna aktywność naukowa” ma znaczenie dla nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Pod tym względem, dr hab. Deuar nie ma wątpliwości, że wymaganie istotnej aktywności naukowej jest wyraźnie spełnione. Dr hab. Deuar zwraca także uwagę, że obecna struktura grantowa w Polsce, która bardzo mocno promuje początkujących i średnio doświadczonych naukowców w porównaniu z tymi już doświadczonymi na podstawie kryterium lat od uzyskania doktoratu, bardzo utrudnia dostęp do grantów osobom z profilem naukowym takim jak dr Rode. To jest, osobom które rozwijają swoje badania w miarowym a nie gwałtownym tempie. Docenia On także w fakt, że dr Rode sprawował częściową opiekę nad doktorantami co zaowocowało wspólnymi publikacjami, oraz że pewne publikacje bez udziału szefa grupy, prof. dr hab. Sobolewskiego powstają także w ostatnich latach.

Ocena końcowa

W końcowej części recenzji **dr hab. Robert W. Góra** po szczegółowym omówieniu rezultatów przedstawionych w pracach H1-H5 pisze „Podsumowując moją ocenę dorobku naukowego dr. Michała Rode, ze szczególnym uwzględnieniem osiągnięcia naukowego przedstawionego w Jego wniosku do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 22 marca 2019 r. o przeprowadzeniu postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk fizycznych w dyscyplinie fizyka, stwierdzam, że pomimo diskutowanych w niniejszej recenzji niedostatków i drobnych uchybień stanowi ono znaczny wkład Autora w rozwój dyscypliny naukowej. W związku z powyższym, stosując się do przepisów art. 18a ust.7 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, potwierdzam, że przedstawione mi do oceny osiągnięcia naukowe (w rozumieniu tego przepisu) dr Michała Rode spełniają kryteria określone w art., 16 tej że ustawy i wnoszę o dopuszczenie Go do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego”.

Dr hab. Tomasz Sowiński stwierdza, że przedłożony wniosek habilitacyjny dra Michała Rode zawiera dobrze skonstruowany i jasno opisany jednotematyczny cykl publikacji składający się na oryginalne osiągnięcie naukowe Habilitanta. W zakończeniu recenzji Dr hab. Tomasz Sowiński pisze: „Podsumowując, uważam, że przedstawiony jako podstawa przewodu habilitacyjnego spójny tematycznie cykl 5 prac dr. Michała F. Rode stanowi znaczący wkład w rozwój dyscypliny. Podobnie należy ocenić jego inne prace opublikowane po doktoracie, które nie zostały umieszczone w cyklu habilitacyjnym. Już w chwili obecnej Habilitant należy do rozpoznawalnych naukowców w reprezentowanej specjalności naukowej, o czym świadczy m.in. oddźwięk jego prac wyrażony dużą liczbą cytowań oraz

fakt zaproszeń do wykonania recenzji artykułów naukowych. Uważam również, że przedstawione jako podstawa przewodu habilitacyjnego osiągnięcie naukowe dr. Michała F. Rode oraz jego aktywność naukowa, potwierdzona dorobkiem naukowym poza wymienionym osiągnięciem, spełniają wymagania określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki. W związku z powyższym uważam, że nadanie panu dr. Michałowi F. Rode stopnia doktora habilitowanego jest w pełni uzasadnione.”

Prof. dr hab. Artur Michalak na zakończenie recenzji pisze „Podsumowując, uważam, że przedstawiony jako podstawa przewodu habilitacyjnego spójny tematycznie cykl 5 prac dr. Michała F. Rode stanowi znaczący wkład w rozwój dyscypliny. Podobnie należy ocenić jego inne prace opublikowane po doktoracie, które nie zostały umieszczone w cyklu habilitacyjnym. Już w chwili obecnej Habilitant należy do rozpoznawalnych naukowców w reprezentowanej specjalności naukowej, o czym świadczy m.in. oddźwięk jego prac wyrażony dużą liczbą cytowań oraz fakt zaproszeń do wykonania recenzji artykułów naukowych. Uważam również, że przedstawione jako podstawa przewodu habilitacyjnego osiągnięcie naukowe dr. Michała F. Rode oraz jego aktywność naukowa, potwierdzona dorobkiem naukowym poza wymienionym osiągnięciem, spełniają wymagania określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki. W związku z powyższym uważam, że nadanie panu dr. Michałowi F. Rode stopnia doktora habilitowanego jest w pełni uzasadnione”.

Prof. Dr hab. Wojciech Grochala stwierdza w podsumowaniu: „moja ocena dorobku dr Rode jest jednoznacznie pozytywna. Wysoka wartość poznawcza uzyskanych wyników naukowych nie podlega dyskusji, podobnie jak wiodący wkład kandydata w zaplanowanie i przeprowadzenie badań, wyciągnięcie wniosków i przedstawienie ich naszej społeczności w postaci publikacji naukowych.”

Podsumowując dyskusję Przewodniczący Komisji **prof. Andrzej Jezierski** stwierdził, że dorobek naukowy, dydaktyczny oraz organizacyjny dr. Michała Filipa Rode spełnia w pełni wymagania stawiane rozprawom habilitacyjnym, co zostało potwierdzone w recenzjach oraz w dyskusji podczas posiedzenia Komisji habilitacyjnej.

Ponieważ Habilitant nie złożył wniosku o przeprowadzenie głosowania w trybie tajnym Przewodniczący prof. Andrzej Jezierski zarządził głosownie jawne nad przyjęciem uchwały.

W głosowaniu jawnym Komisja podjęła uchwałę o skierowaniu wniosku do Rady Naukowej Instytutu Fizyki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie o nadanie dr. Michałowi Filipowi Rode stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki fizyczne. Wyniki głosowania były następujące:

Głosów TAK -7,

Głosów NIE -0,

Głosów wstrzymujących się -0.

Na zakończenie zebrania Komisja uznała osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne dr. Michała Filipa Rode za istotne, co zostało potwierdzone w recenzjach, podczas dyskusji na posiedzeniu Komisji oraz w jednomyślnym głosowaniu. Komisja postanowiła skierować do Rady Naukowej Instytutu Fizyki PAN w Warszawie wniosek poparty uchwałą o nadanie dr. Michałowi F. Rode stopnia doktora habilitowanego nauk fizycznych wraz z protokołem posiedzenia Komisji.

Protokół sporządzili:

Sekretarz Komisji

Ewa Przeździecka

Dr hab. Ewa Przeździecka

Przewodniczący Komisji

Andrzej Jezierski

prof. dr hab. Andrzej Jezierski